

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΗΣ 7ης ΙΟΥΛΙΟΥ 1981 ¹

**International Business Machines Corporation
κατά Έπιτροπής των Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων**

«Απόφαση περί κινήσεως διαδικασίας δυνάμει του άρθρου 86 της συνθήκης
ΕΟΚ και γνωστοποίηση των αιτιάσεων»

Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 60 και 190/81 R

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 60 και 190/81 RI,

INTERNATIONAL BUSINESS MACHINES CORPORATION, Armonk, Νέα Υόρκη 10504,
Ήνωμένες Πολιτείες Αμερικής, εκπροσωπούμενη από τους Jeremy Lever, Queen's
Counsel του δικηγορικού συλλόγου Αγγλίας και Ουαλλίας, David Edward,
Queen's Counsel του δικηγορικού συλλόγου Σκωτίας, John Swift, Christopher
Bellamy και Nicholas Forwood, Barristers του δικηγορικού συλλόγου Αγγλίας και
Ουαλλίας και Andrew Soundy, του γραφείου Ashurst, Morris, Crisp & Co., Soli-
citor παρά τῷ Supreme Court τῆς Αγγλίας και τῆς Ουαλλίας, μέ τόπο ἐπιδόσεων
στό Λουξεμβούργο τὰ γραφεῖα τῆς International Business Machines of Belgium SA,
8, boulevard Royal,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης ἀπό τόν νομικό τῆς
σύμβουλο John Temple Lang καί τόν Götz zur Hausen, μέλος τῆς νομικῆς τῆς
ὕπηρεσίας, μέ ἀντίκλητο στό Λουξεμβούργο τόν Oreste Montalto, μέλος τῆς
νομικῆς ὕπηρεσίας τῆς Ἐπιτροπῆς, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθ' ἧς,

καί

MEMOREX SA, Chaussée de la Hulpe 178, B-1170 Βρυξέλλες, εκπροσωπούμενης ἀπό
τούς Ivo Van Bael καί Jean-François Bellis, δικηγόρους Βρυξελλῶν, μέ ἀντίκλη-
τους στό Λουξεμβούργο τούς δικηγόρους Elvinger καί Hoss, 15, Côte d'Eich,

παρεμβαίνουσας,

¹ — Γλώσσα διαδικασίας: ἡ ἀγγλική.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

ΔΙΑΤΑΞΗ

Περιστατικά

I — Ιστορικό της διαφοράς

Στις 19 Δεκεμβρίου 1980, ο γενικός διευθυντής ανταγωνισμού απηύθυνε στην προσφεύγουσα επιστολή, με την οποία της έγνώριζε ότι (stating) ότι η Έπιτροπή, ενεργώντας επί τη βάση του άρθρου 86 της συνθήκης ΕΟΚ, είχε αποφασίσει να κινήσει έναντι της την διαδικασία του άρθρου 3 του κανονισμού 17 του Συμβουλίου της 6ης Φεβρουαρίου 1962 (ΕΕ Ν. 13 είδ. εκδ. 08/001, σ. 25) λόγω παραβάσεων του άρθρου 86 της συνθήκης ΕΟΚ. Στην εν λόγω επιστολή ήταν προσηρτημένη ή προδλεπομένη στο άρθρο 19 του κανονισμού 17 γνωστοποίηση αιτιάσεων. Ταυτοχρόνως, η προσφεύγουσα έκαλείτο να γνωρίσει μέχρι τις 30 'Απριλίου 1981 γραπτώς ή προφορικώς τις παρατηρήσεις της επί των διατυπωμένων έναντι της αιτιάσεων.

Με επιστολή της 20ης Φεβρουαρίου 1981, η IBM έζητησε από την Έπιτροπή να αποσύρει την γνωστοποίηση αιτιάσεων και να διακόψει την διαδικασία που έκινήθη έναντι της ή, έπικουρικώς, να λάβει όρισμένα μέτρα προς τόν σκοπό, κατά την IBM, «θεραπείας των ελαττωμάτων από τά όποια πάσχει ή γνωστοποίηση αιτιάσεων, αν αυτό είναι δυνατόν, και παροχής της δυνατότητας στην IBM να άσκησει άποτελεσματικώς τό δικαίωμα άμύνης της». Τά μέτρα αυτά έπρεπε να συνίστανται σε άποσαφήνιση της θέσεως της Έπιτροπής επί των περιστατικών και πορισμάτων που

περιλαμβάνονται στην γνωστοποίηση αιτιάσεων και σε παραίτηση εκ μέρους της Έπιτροπής από του δικαιώματος, του όποιου έπεφυλάχθη, να διατυπώσει μεταγενεστέρως άλλες αιτιάσεις.

Με επιστολή της 13ης 'Απριλίου 1981, η Έπιτροπή ήρνήθη να κάνει δεκτά τά εν λόγω αίτήματα της IBM. Πάντως, παρέτεινε την παρασχεθείσα για την γραπτή άπάντηση στην γνωστοποίηση αιτιάσεων προθεσμία, μέχρι τις 31 Αυγούστου 1981.

Γιά τις άνάγκες της παρούσης διατάξεως, ή ύποτιθεμένη κατάχρηση δεσποζούσης θέσεως δύναται να περιγραφεί ως συνισταμένη στο γεγονός ότι ή IBM, προκειμένου να προστατεύσει την θέση της έναντι των χαρακτηριζομένων ως «plug compatible manufacturers» έπιχειρήσεων, (κατασκευαστές περιφερειακών στοιχείων με προσαρμοζόμενα δύσματα), οι όποτες κατασκευάζουν όρισμένα στοιχεία έπεξεργασίας που δύνανται να χρησιμοποιηθούν από τις κεντρικές μονάδες έπεξεργασίας που κατασκευάζει ή IBM, άκολούθησε την έξής πολιτική:

α) υιοθέτησε πολιτική έμπορίας, ή όποια συνίσταται στην παροχή όρισμένων προϊόντων, ως συμπληρώματος, χωρίς ιδιαίτερη επίδάρυση (bundling), ιδίως της κυρίας μνήμης άποθηκεύσεως των κεντρικών της μονάδων έπεξεργασίας καθής και του βασικού software. Υφίσταται «bundling» όταν, παρέχεται ένα

προϊόν μαζί με ένα άλλο σε ενιαία τιμή ή όταν ένα προϊόν συνδέεται υλικώς και παρέχεται μαζί με ένα άλλο σε ενιαία τιμή,

- 6) άρνείται, κατά την άναγγελία νέων προϊόντων που δύνανται να χρησιμοποιηθούν με τις προσαρμοζόμενες σειρές των συστημάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών της, να άποκαλύψει λεπτομέρειες όσον άφορα τις τροποποιήσεις των ένδιαμέσων λειτουργικών προγραμμάτων (interfaces). Άν δέ προβεί ποτέ σε άποκάλυψη, τότε μόνο μετά τον έφοδιασμό του «πρώτου καταναλωτού»,
- γ) άρνείται να προμηθεύσει όρισμένα πολύτιμα softwares στους χρήστες συστημάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών IBM, έκτός άν τά έν λόγω softwares χρησιμοποιούνται με κεντρική μονάδα έπεξεργασίας, κατασκευασμένη άπό την IBM, άσχέτως του άν την κεντρική αυτή μονάδα έπεξεργασίας την έπρομήθευσε ή όχι ή IBM.

II — Έγγραφη διαδικασία

Στήν υπόθεση 60/81

Μέ δικόγραφο, τό όποιο έπρωτοκολλήθη στην γραμματεία του Δικαστηρίου στις 18 Μαρτίου 1981, ή προσφεύγουσα ζητεί άπό τό Δικαστήριο:

- 1) να άκυρώσει:
- α) την πράξη ή τις πράξεις της Έπιτροπής, με τις όποιες έκινήθη ή διαδικασία κατά της IBM, κατ' έφαρμογή του άρθρου 3 του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, και έκoinοποιήθη στην προσφεύγουσα ή γνωστοποίηση αιτιάσεων και/ή
- 6) την ίδια την γνωστοποίηση αιτιάσεων, κατά τό μέτρο που συνιστά αυτή καθ' έαυτή πράξη της Έπιτροπής·

- 2) να καταδικάσει την Έπιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Πρός ύποστήριξη της προσφυγής της, ή IBM προβάλλει, κυρίως, τρεις λόγους, οι όποιοι έχουν συνοπτικώς ως έξής:

- 1) Έλλειψη νομιμότητας των προσβαλλόμενων πράξεων λόγω μή συμμορφώσεως της Έπιτροπής προς τά έλάχιστα κριτήρια που άπαιτούνται για μία γνωστοποίηση αιτιάσεων. Η έλλειψη σαφήνειας της έν λόγω γνωστοποίησης και ή άνεπάρκεια της παρασχεθείσης προθεσμίας προς άπάντηση δέν συμδιάζονται προς τις θεμελιώδεις άρχές που άφορούν τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμύνης.
- 2) Έλλειψη νομιμότητας της άποφάσεως περί κινήσεως της διοικητικής διαδικασίας, λόγω του ότι ή άπόφαση αυτή δέν έλήφθη άπό την ένεργουσα συλλογικώς Έπιτροπή, ούτε άπό άρχή, ή όποια είχε έγκύρως έξουσιοδοτηθεί να την λάβει.
- 3) Έλλειψη νομιμότητας των προσβαλλόμενων πράξεων λόγω παραδιάσεως των άρχών του διεθνούς δικαίου, δηλονότι της άρχής της «άδροφροσύνης» (Comity) ή της μή έπεμβάσεως στις έσωτερικές ύποθέσεις των Ένωμένων Πολιτειών. Η άρχή αυτή άποκρούει την άσκηση κοινοτικής έξουσίας σε περίπτωση κατά την όποια, όπως έν προκειμένω, ή ένδικη συμπεριφορά άκολουθείται, κατά τό μεγαλύτερο μέρος, έκτός της Κοινότητας και άποτελεί, επί πλέον, άντικείμενο δικών στις Ένωμένες Πολιτείες.

Μέ δικόγραφο, τό όποιο έπρωτοκολλήθη στην γραμματεία του Δικαστηρίου στις 10 Άπριλίου 1981, ή Έπιτροπή προέβαλε κατά της έν λόγω προσφυγής ένσταση άπαραδέκτου δυνάμει του άρθρου 91 παράγραφος 1 του κανονισμού διαδικασίας. Έξήτησε άπό τό Δικαστήριο να κρίνει την προσφυγή άπαράδεκτη, χωρίς να συνεκδικάσει τό θέμα του παραδεκτού με την ουσία και να

καταδικάσει την IBM στά δικαστικά έξοδα.

Μέ διάταξη της 13ης Μαΐου 1981, τό Δικαστήριο έκανε δεκτή την παρέμβαση στην δίκη της εταιρίας βελγικού δικαίου Memorex SA, ή όποία είχε καταθέσει ένώπιον της Έπιτροπής καταγγελία έναντίον της IBM, πρός ύποστήριξη των αιτημάτων της καθ' ής.

Μέ χωριστό δικόγραφο, τό όποιο έπρωτοκολλήθη στην γραμματεία του Δικαστηρίου στις 29 Μαΐου 1981, ή προσφεύγουσα υπέβαλε, καθ' έφαρμογή των άρθρων 185 και 186 της συνθήκης ΕΟΚ και του άρθρου 83 του κανονισμού διαδικασίας, αίτηση περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, μέ την όποία ζητεί από τό Δικαστήριο:

- 1) νά άναστείλει την διοικητική διαδικασία IV 29.479, ή όποία έκκρεμεί ένώπιον της Έπιτροπής και/ή
- 2) νά άναστείλει την έφαρμογή των πράξεων, των όποιών ή IBM άμφισβητεί τό κύρος στην κυρία προσφυγή και/ή
- 3) νά διατάξει κάθε άλλο άναγκαίο προσωρινό μέτρο.

Μέ τίς γραπτές παρατηρήσεις της επί της αίτησεως αυτής, ή Έπιτροπή έζήτησε από τό Δικαστήριο νά την άπορρίψει και νά καταδικάσει την IBM στά δικαστικά έξοδα. Ταυτόσημο αίτημα υπέβαλε και ή εταιρία Memorex.

Στην υπόθεση 190/81

Μέ δικόγραφο, πού έπρωτοκολλήθη στις 22 Ιουνίου 1981, ή IBM ήσκησε δεύτερη προσφυγή, μέ την όποία ζητεί από τό Δικαστήριο:

- 1) νά άναγνωρίσει ότι ή Έπιτροπή, μή ικανοποιώντας τά αιτήματα πού διετύπωσε ή IBM μέ την έπιστολή της της 20ης Φεβρουαρίου 1981, παρέδίασε την συνθήκη·

2) έπικουρικώς, νά άκυρώσει την άπόφαση ή τίς άποφάσεις της Έπιτροπής, οι όποιες έκοινοποιήθησαν στην IBM μέ έπιστολή της 13ης Άπριλιου 1981 του διευθυντού της διευθύνσεως IV Β·

3) έπικουρικώς, νά άναγνωρίσει ότι ή Κοινότης είναι υπεύθυνη για την ζημία πού προεκήληθ στην IBM από και έξ αίτίας της μή νομίμου κινήσεως και συνεχίσεως της διοικητικής διαδικασίας στην υπόθεση IV 29.479, καθώς και από την παράλειψη ή την άρνηση της Έπιτροπής νά ικανοποιήσει τά αιτήματα πού διετύπωσε ή IBM στις 20 Φεβρουαρίου 1981 και νά ύποχρεώσει την Κοινότητα νά καταβάλει άποζημίωση·

4) νά καταδικάσει την Έπιτροπή και/ή την Κοινότητα στά δικαστικά έξοδα.

Μέ χωριστό δικόγραφο, τό όποιο έπρωτοκολλήθη στην γραμματεία του Δικαστηρίου στις 22 Ιουνίου 1981, ή IBM υπέβαλε, καθ' έφαρμογή των άρθρων 185 και 186 της συνθήκης ΕΟΚ και του άρθρου 83 του κανονισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου, αίτηση περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, μέ την όποία ζητεί από τό Δικαστήριο:

- 1) α) νά άναστείλει την έκκρεμή ένώπιον της Έπιτροπής διοικητική διαδικασία στην υπόθεση IV 29.479 και/ή
- 6) νά άναστείλει την έφαρμογή από την Έπιτροπή των πράξεων, τίς όποιες ή IBM προσέβαλε μέ την προσφυγή της, δεδομένου ότι ή Έπιτροπή παραλείπει ή άρνείται νά τίς άνακαλέσει και/ή
- γ) νά διατάξει κάθε άλλο άναγκαίο προσωρινό μέτρο·

2) νά καταδικάσει την Έπιτροπή στά δικαστικά έξοδα.

Μέ διάταξη του προέδρου του Δικαστηρίου της 30ης Ιουνίου 1981 έγινε έπίσης δεκτή ή

παρέμβαση της Memorex SA στην δεύτερη αυτή διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων, προς υποστήριξη των αιτημάτων της Έπιτροπής.

Η Έπιτροπή και η παρεμβαίνουσα εξήτησαν την απόρριψη της αίτησεως περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων και την καταδίκη της IBM στά δικαστικά έξοδα.

III — Ίσχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

Στήν υπόθεση 60/81 R

Κατά την *προσφεύγουσα*, τά αιτούμενα ασφαλιστικά μέτρα είναι αναγκαία προς διασφάλιση της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου να εκδώσει απόφαση, η οποία θά έχει πρακτικές συνέπειες, όταν θά αποφανθεί επί του παραδεκτού και του ίσου αναγκαία για να αποτρέψουν την συνέχιση μιάς διαδικασίας, για την οποία δεν υπάρχει νόμιμη έξουσιοδότηση, για να εμποδίσουν την συνέχιση της παραδίσεως του διεθνούς δικαίου, τό όποιο δεσμεύει την Κοινότητα στό σύνολό της και τέλος, για να αποφύγει η IBM πρόσθετη ζημία.

Η Έπιτροπή άπαντά, κατά πρώτον, άμφισβητώντας τό παραδεκτό της αίτησεως περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, τό άπαράδεκτο της όποίας άπορρέει, κατά την γνώμη της Έπιτροπής, από τό άπαράδεκτο της κυρίας προσφυγής. Ίσχυρίζεται ότι, όταν η Έπιτροπή προβάλλει κατά μιάς προσφυγής άκυρώσεως ένσταση κατά την έννοια του άρθρου 91 του κανονισμού διαδικασίας, ένδεικνυται να άποφανθεί τό Δικαστήριο επί της έν λόγω ένστάσεως, πρίν άποφανθεί επί της αίτησεως περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

Η Έπιτροπή, επί πλέον, ισχυρίζεται ότι η προσφεύγουσα δέν ήδυνήθη, ούτε δύναται να άποδείξει τόν αναγκαίο και έπείγοντα χαρακτήρα τών μέτρων πού ζητεί. Η ύποχρέωση πού έχει να άπαντήσει σε μία γνωστοποίηση αιτιάσεων, δέν αντιπροσωπεύει από καμία άποψη άπειλή σοβαρής και άνεπανόρθωτης ζημίας, ικανής να δικαιολογήσει την άναστολή της διοικητικής διαδικασίας, μέχρις ότου τό Δικαστήριο άποφανθεί επί της κυρίας προσφυγής. Έν συμπεράσмати, ζητεί την απόρριψη της αίτησεως.

Η επιχειρηματολογία της *παρεμβαίνουσας* συμπίπτει κατ' ουσίαν μέ αυτή της Έπιτροπής, καταλήγει δέ σε ταυτόσημο αίτημα.

Στήν υπόθεση 190/81 R

Η *προσφεύγουσα* διατείνεται ότι η έν λόγω δεύτερη αίτηση περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων αποδέλπει στην λήψη τών ίδιων ασφαλιστικών μέτρων μέ εκείνα, η λήψη τών όποιων εξήτήθη στην υπόθεση 60/81 R και ότι η αίτηση αυτή στηρίζεται *mutatis mutandis* επί τών ίδιων ισχυρισμών, στους όποιους και παραπέμπει. Κατ' ουσίαν, ζητείται να διαταχθεί η άναστολή της διοικητικής διαδικασίας πού έκινήθη μέ την γνωστοποίηση αιτιάσεων της 19ης Δεκεμβρίου 1980.

Η Έπιτροπή και η *παρεμβαίνουσα* έπικαλούνται, κατ' ουσίαν, τά ίδια επιχειρήματα μέ εκείνα πού προέβαλαν προηγουμένως.

IV — Προφορική διαδικασία

Οί διάδικοι, δεόντως κληθέντες, άγόρευσαν στην διεξαχθείσα κατά την διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων συζήτηση της 6ης Ίουλίου 1981.

Σκεπτικό

- 1 Οί αιτήσεις στις υποθέσεις 60/81 R και 190/81 R έχουν τό ίδιο αντικείμενο· συνεπώς, ένδεικνυται νά συνεκδικασθουν και νά έκδοθει έπ' αυτών μία μόνο διάταξη.
- 2 Σύμφωνα μέ τό άρθρο 185 τής συνθήκης, οί προσφυγές πού άσκούνται ένώπιον του Δικαστηρίου δέν έχουν άνασταλτικό αποτέλεσμα. Τό Δικαστήριο όμως δύναται, άν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, νά διατάξει τήν άναστολή έκτελέσεως τής προσβαλλομένης πράξεως. Επίσης, δύναται, δύνάμει του άρθρου 186 τής συνθήκης, νά διατάξει τά αναγκαία προσωρινά μέτρα.
- 3 Κατά τό άρθρο 83 παράγραφος 2 του κανονισμού διαδικασίας, ή άναστολή έκτελέσεως και ή άπόφαση μέ τήν όποία διατάσσεται ή λήψη προσωρινών μέτρων προϋποθέτουν τήν ύπαρξη περιστατικών πού θεμελιώνουν τό έπείγον τής υποθέσεως και λόγων πού δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τήν λήψη τέτοιων μέτρων.
- 4 'Από τήν παγία νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι μέτρα του είδους αυτού, δέν δύνανται νά ληφθουν ύπ' όψη, παρά μόνο άν τά προβαλλόμενα νομικά και πραγματικά γεγονότα δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τήν λήψη τους. 'Επί πλέον, πρέπει νά συντρέχει έπείγουσα περίπτωση υπό τήν έννοια ότι είναι άνάγκη νά ληφθουν και νά αναπτύξουν τά αποτελέσματά τους πρό τής εκδόσεως δικαστικής άποφάσεως επί τής ούσίας, ώστε ο αίτων αυτά διάδικος νά αποφύγει σοβαρή και άνεπανόρθωτη βλάβη· τέλος, πρέπει νά είναι προσωρινά, υπό τήν έννοια ότι δέν προδικάζουν τήν άπόφαση επί τής ούσίας.
- 5 Πρός ύποστήριξη των αιτήσεων της ή προσφεύγουσα ισχυρίζεται, κυρίως, ότι ή άναστολή έκτελέσεως δικαιολογείται, διότι άλλως:
  - α) ή IBM θά ύποχρεωθεί νά άμυνθει επί γνωστοποιήσεως αιτιάσεων, τήν όποία έκοινοποίησε ή 'Επιτροπή χωρίς νόμιμη έξουσιοδότηση·
  - β) ή 'Επιτροπή θά λάβει τήν άδεια νά συνεχίσει τις ένέργειές της κατά παράβαση των άρχών του διεθνους δικαίου πού τήν δεσμεύουν·

- γ) ή IBM θά υποχρεωθεί νά άμυνθεί επί γνωστοποιήσεως αιτιάσεων, ή όποία είναι τόσο άσαφής καί δυσνόητη, ώστε επιτρέπει τήν προβολή τής *excertio obscuri libelli* καί τήν επίκληση τής μή τηρήσεως τών κανόνων διαδικασίας πού έγγωώνται τόν σεβασμό τών δικαιωμάτων του άμυνομένου.
- 6 'Η έπιχειρηματολογία τής προσφευγούσης ίσοδυναμεί, κατ' ούσίαν, μέ τόν ίσχυρισμό ότι οι προσβαλλόμενες στην κυρία δίκη πράξεις θαρύνονται μέ τόσο σοβαρά καί προφανή έλαττώματα, ώστε οι πράξεις αυτές νά εμφανίζονται, ήδη έκ πρώτης όψεως, ως στερούμενες οίασδήποτε νομίμου δάσεως, συνιστούν δέ στην πραγματικότητα αυτό, τό όποιο στό διοικητικό δίκαιο όρισμένων Κρατών μελών χαρακτηρίζεται ως αυθαιρεσίες τής διοικήσεως (*voies de fait administratives*). 'Η φύση καί ή σοβαρότης τών εν λόγω παρανομιών συνεπάγονται, άφ' έαυτών, ότι είναι άναγκαίο καί έπείγον νά τεθει άμέσως τέρμα σέ καταστάσεις του είδους αυτού καί ότι ό δικαστής, πρós τόν όποιο άπευθύνεται ή αίτηση, έχει άρμοδιότητα πρós τουτο.
- 7 Χωρίς νά προδικάζεται τό παραδεκτό ή τό δάσιμο τών προσφυγών στην κυρία δίκη, οι προσβαλλόμενες πράξεις δέν εμφανίζονται, εν όψει τών αιτιάσεων πού στρέφονται κατ' αυτών, ως πράξεις, άπό τίς όποίες έλλείπει άκόμη καί ή έπίφαση νομιμότητας, ώστε νά πρέπει, ως έκ τούτου, νά ανασταλει άμέσως ή εκτέλεσή τους.
- 8 Συνεπώς, έναλόκειται στόν προσφεύγοντα νά άποδείξει τήν άνάγκη καί τό έπείγον λήψεως τών αίτουμένων μέτρων πρós τόν σκοπό νά άποφύγει σοβαρή καί άνεπανόρθωτη βλάβη.
- 9 Πάντως, οι επικαλούμενοι άπό τήν προσφεύγουσα νομικοί καί πραγματικοί ίσχυρισμοί δέν είναι ικανοί νά άποδείξουν τήν ύπαρξη τών εν λόγω περιστάσεων. Οι προσβαλλόμενες μέ τίς δύο κύριες προσφυγές πράξεις συνιστούν, πραγματι, μέτρα έρεύνης καί έξετάσεως, τά όποία προηγούνται τής άποφάσεως τής 'Επιτροπής περί του άν ή προσφεύγουσα είναι ή ύπληξε ένοχος συμπεριφοράς απαγορευομένης άπό τό άρθρο 86 τής συνθήκης.
- 10 'Η διεξαγωγή μιås διοικητικής διαδικασίας του είδους αυτού, ή όποία έχει όργανωθεί, όπως έτόνισε τό Δικαστήριο επανειλημμένως, πρós τόν σκοπό νά επιτρέψει στίς έπιχειρήσεις νά γνωστοποιήσουν τίς άλόψεις τους καί νά διαφωτί-

σουν τήν Ἐπιτροπή, δέν συνεπάγεται γιά τήν προσφεύγουσα καμμία ἄλλη ὑποχρέωση ἐκτός τῆς ὑποχρέωσης νά συμμετάσχει στήν διεξαγωγή τῆς ἐν λόγω διαδικασίας, προκειμένου νά ὑπερασπισθεῖ τά δικαιώματά της. Ἡ ὑποχρέωση αὐτή δέν εἶναι τέτοιας φύσεως ὥστε νά τῆς προξενήσει, οὔτε ὅσον ἀφορᾷ τήν ἔννομή της κατάσταση οὔτε ὅσον ἀφορᾷ τά συμφέροντά της, σοβαρή καί ἀνεπανόρθωτη βλάβη, ἱκανή νά δικαιολογήσει τά αἰτούμενα μέτρα.

- 11 Ἀπό τό σύνολο τῶν προηγουμένων σκέψεων, προκύπτει ὅτι οἱ αἰτήσεις πρέπει νά ἀπορριφθοῦν.

Ἐπί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων

- 12 Στό παρόν στάδιο, πρέπει νά γίνει ἐπιφύλαξη ὡς πρός τά δικαστικά ἐξόδα.

Διά ταῦτα

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

ἀποφαινόμενος προσωρινῶς

διατάσσει:

- 1) Ἀπορρίπτεται τίς αἰτήσεις λήψεως προσωρινῶν μέτρων.
- 2) Ἐπιφυλάσσεται ὡς πρός τά δικαστικά ἐξόδα, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐξόδων τῆς παρεμβάσεως.

Ἐκρίθη καί ἐδημοσιεύθη στό Λουξεμβούργο στίς 7 Ἰουλίου 1981.

Ὁ γραμματεὺς

A. Van Houtte

Ὁ πρόεδρος

J. Mertens de Wilmars